

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.159/2023/5.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (eljáró kamarai jogtanácsos: felperes képviselője) (felperes képviselőjének címe)
Az alperes:	alperes (alperes címe.)
Az alperes képviselője:	alperes képviselője
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (15. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 1.K.701.011/2022/14. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. június 1. napjától 2022. május 31. napjáig tartó időszakban (a továbbiakban: perrel érintett időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként körzeti megbízott beosztásban a szolgálati hely 6 településre kiterjedően kialakított község 1 körzeti megbízott csoporton (a továbbiakban: KMB csoport) belül község 2 település működési körzetben teljesített szolgálatot. A perrel érintett időszakban a kinevezése szerinti beosztása mellett rendszeresen ellátott a saját és a KMB csoport működési körzetén kívüli járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb szolgálati (átkísérési, előállítás, akcióban részvételi, rendezvénybiztosítási, határszolgálati, COVID ellenőrzési) feladatokat, amelyek ellentételezése céljából, megbízási díj iránt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A felperes keresete és az alperes védirata

[2] A felperes keresetében az alperest a perrel érintett időszak – mindösszesen 36 hónap – tekintetében 1.043.550 forint megbízási díj, és annak 2020. december 1. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BMr.), a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM. rendelet, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat), a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) egyes rendelkezéseire alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg.

[3] Az alperes védiratában – a követelést jogalapjában és összegezésében is vitatva – a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 1.043.550 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a belügyminiszter irányítása alatt álló, a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletében, a KMB Szabályzat 2., 3.d), 15., 18., 20-22., 24-26., 31., 37., 57-58., 60-63., 70., 72.c) pontjaiban, a Járőr Szabályzat 4-5., 7, 10., 60. pontjaiban, továbbá a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 69-70. §-aiban foglaltakra alapította. A tényállást a perben csatolt kimutatások, a

Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) „representatív” 3 hónapos (2019. szeptember, október, november) időszakra vonatkozó küldései, az állománytábla adatai, a felperes személyes nyilatkozata, valamint tanú tanúvallomása alapján állapította meg. A KMB Szabályzat fogalom-meghatározásai alapján rögzítette, hogy a felperes működési körzete község 2 település területe, a KMB csoport létrehozása az eredeti működési körzet megváltoztatását, bővülését nem eredményezte. A KMB Szabályzat az ellátandó feladatok körét kógens módon meghatározza, a munkaköri leírás elkészítésekor a munkáltatónak ahhoz kell igazodnia, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. (Mfv.I.10.751/2016/4.) Kiemelte, hogy a körzeti megbízott és a járőr külön beosztás, függetlenül attól, hogy a feladatok között átfedések lehetnek. A felperes a perrel érintett időszakban az alperes utasítása alapján a KMB Szabályzat 24. pontjától eltérően a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül rendszeresen látott el járőri feladatokat, számos esetben nem járőrrel közösen, ami beosztásától eltérő többletfeladat ellátásnak minősült. Az átkísérések és előállítások nem tartoztak a feladatai közé, ezen szolgálati beosztásba nem tartozó feladatellátások ugyancsak többletfeladatok, amelyek egyben tiltottak is a körzeti megbízott számára. Megállapította, hogy a felperes a perbeli szolgálatainak 50 %-ban a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül is végezte feladatait, mely nem felelt meg az eseti jelleg fogalmi meghatározásának. A covid ellenőrzési feladatok ellátása kapcsán a fokozott ellenőrzésekre, illetve a különleges jogrendre vonatkozó alperesi hivatkozást nem fogadta el. Az irányadó ítélkezési gyakorlatra utalással megállapította, hogy az ellátott feladatok a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatoknak minősülnek, melyekért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díj jár. A Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak fennállását is elfogadta arra hivatkozva, hogy a perrel érintett időszakban a szolgálati hely folyamatosan több járőri státusz betöltetlen volt és az alperes a rendelkezésre álló járőri létszámmal a járőrfeladatokat nem tudta ellátni.

[5] A megbízási díj százalékos mértékét és összegszerűségét a keresetben megjelöltek szerint alaposnak találta, kiemelve azt, hogy annak megállapításakor figyelemmel volt arra, hogy a felperes járőri feladatok folyamatos ellátása mellett – ritkábban – a nem a saját beosztásához tartozó egyéb tevékenységeket, valamint a KMB Szabályzat által tiltott feladatokat is végzett.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte a Hszt. 45. §-ában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a – tévesen a 33/2015. BMr.-ként megjelölt – 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdésében foglaltak megsértése, továbbá a KMB Szabályzat 2., 3. d), 15., 18., 20-22., 24-25., 31., 37., 57-58., 61-63. pontjaiban, az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) 3. és 28. pontjaiban foglaltak téves értelmezése miatt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyes jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, azonban a tényállást csak részben állapította meg megfelelően, és ebből következően a megállapított tényállásnak a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése útján téves következtetésekre jutott; a tényállás [5], [8] bekezdései alatt olyan megállapításokat tett, amelyek a perben rendelkezésre álló és beszerzett bizonyítékok

értékeléséből megalapozottan nem következnek. A per adatai nem támasztották alá, hogy a felperes a működési körzetén kívül is rendszeresen járőri feladatokat, járőrszolgálatot, kísézői beosztásba tartozó feladatokat látott el. A felperes sem vitatta, hogy a KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható. A közterületi szolgálatellátás legalapvetőbb formája a járőrözés, a KMB Szabályzat 37. pontjára figyelemmel a körzeti megbízott szolgálatteljesítési idejének 70%-ában közterületi tevékenység ellátására köteles. Önmagában abból, hogy a felperes esetlegesen a működési körzetén kívül végzett feladatokat, nem következik, hogy járőr beosztásba tartozó feladatot látott el. Abból pedig, hogy a szolgálati hely a perbeli időszakban több járőri és járőrvezetői státusz időszakosan betöltetlen volt, nem vonható le olyan következtetés, hogy a ténylegesen dolgozó járőrök és járőrvezetők az alacsony létszám miatt nem tudták ellátni a járőri munkát. Állítása szerint a járőri állomány tevékenységének értékelése körében az elsőfokú bíróság a hatáskörén jogszabálysértő módon túlterjeszkedett, mert nem képezte a per tárgyát annak vizsgálata, hogy a járőri állomány a feladatát miként tudta ellátni. Hangsúlyozta, hogy a létszámhiány önmagában nem igazolja a megbízási díjra való jogosultságot. Állította, hogy a felperes a működési körzetéből a KMB Szabályzat 21. pont d) alpontja értelmében jogszerűen elvonható volt. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a jogalkotói szándék hibás értelmezése útján, a KMB csoport létrehozása indokának téves értelmezésével határozta meg a körzeti megbízott működési körzetének fogalmát, az ítéletének [85]-[88] bekezdéseiben hibásan értelmezte továbbá a közterületi szolgálat fogalmát is. A közterületi szolgálatellátás a közrendvédelmi szolgálati ágon belül helyezkedik el, legalapvetőbb formája a járőrözés, amelyet a járőr és a körzeti megbízott is elláthat, utóbbi jellemzően a járőrözés keretében a KMB Szabályzat 50-63. pontjaiban írt rendészeti feladatként. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú ítéletben rögzítettekkel szemben a járőrszolgálat egy szolgálati forma, az adott beosztásba tartozó rendőri feladatok végrehajtásának egy módja, nem egy kizárólag egyetlen beosztásba (járőr beosztásba) tartozó szolgálati feladat. Nem vitatta, hogy a körzeti megbízott és a járőr külön beosztás, függetlenül attól, hogy a feladatok között lehetnek átfedések. Tévesnek tartotta azt a következtetést, hogy a körzeti megbízott által ellátott közterületi szolgálat lényegében csak akkor tekinthető a körzeti megbízotti beosztásba tartozó feladatnak, ha azt a körzeti megbízott a működési körzetében és járőrrel közösen végzi. Hangsúlyozta, hogy a felperes az ítéletben foglaltakkal ellentétben nem került beosztásra átkísérési szolgálatba, nem látott el kísézői feladatkört, ezért ennek alapján – a végrehajtott átkísérések csekély számára is figyelemmel – nem állapítható meg a megbízási díjra való jogosultsága. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értékelte a KMB Szabályzat 21. pontjában szabályozott esetkörök fennállását, amikor a körzeti megbízott a működési körzetéből eseti jelleggel elvonható volt. Hangsúlyozta, hogy a rendszeresség nem kizáró feltétel az eseti jelleg meghatározásakor, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés céljából nem mellőzhető a körzeti megbízott működési körzetéből történő elvonása pusztán amiatt, hogy erre az adott szolgálati napon, vagy az adott hónapban már többször vagy rendszeresen sor került. Az elsőfokú bíróság jogszabálysértően állapította meg, hogy nem igazolta a TIK küldések különösen indokolt, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedéseként való megtörténtét, mert az ezzel ellentétes állítások valóságát a felperesnek kellett volna bizonyítania. E körben megjegyezte, hogy a késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés nem kizárólag járőri feladat, és azt a felperesnek a működési körzetén kívül is el kell látnia, egyebekben pedig a felperes küldései megfeleltek a KMB Szabályzat 21. pont d) alpontjában foglaltaknak. Az pedig, hogy a körzeti megbízott a tevékenységét önállóan szervezi, nem jelenti azt, hogy a TIK ügyelvezetője nem utasíthatja a körzeti megbízott felperest vagy a teljes, szolgálatot teljesítő személyi állományt.

[7] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. Az alperes a járőrfeladat, járőrszolgálat tekintetében részben vitatta a tényállást, de nem jelölte meg, hogy mit tart helyes ténynek és az állítását milyen bizonyíték támasztja alá. Nem vitatta, hogy a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési ideje 70%-át egyébként közterületen kell töltenie, azonban e követelménynek főszabályként a saját működési körzetében kell teljesülnie. Kiemelte, hogy a körzeti megbízott járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen, e szolgálatra a működési körzeten kívül, a KMB csoport működési területén sem vehető igénybe. A KMB csoport létrehozásával kapcsolatos alperesi érvelést a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére utalással alaptalannak tartotta, továbbá megjegyezte, hogy a megbízási díj igénye az alperesi álláspont elfogadása esetén sem lenne megalapozatlan, mivel szolgálati feladatokat a KMB csoport körzeten kívül is rendszeresen ellátott. Kiemelte, hogy a közterületi szolgálat a járőrszolgálatnak nem feleltethető meg, azzal nem feltétlenül azonos. A körzeti megbízotti és a járőrfeladatok elválnak egymástól, a munkáltató a munkaköri feladatokat csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg. Hangsúlyozta, hogy a per alapját képező járőr és egyéb feladatok rendszerek, nem eseti jellegűek voltak. E két beosztás feladatait normális esetben azonos illetékességi területen párhuzamosan hajtják végre. Az alperes – a feladatok ellátásának elismerése mellett – súlytalanul ragaszkodott ahhoz, hogy kísézőőri beosztásba nem volt beosztva, ez utóbbi feladatok ellátásának annyiban volt jelentősége, hogy azok a körzeti megbízottak számára kifejezetten tiltottak. A működési körzeten kívüli feladatellátás tekintetében a kimentési okok pontos megjelölése, az e körben való tényállítás és bizonyítás az alperes terhére esett, aki azonban e körben részletes tényállítást nem tett, bizonyítékot nem szolgáltatott. A KMB Szabályzat 21. pontja taxatíve meghatározza, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből mely esetekben lehet meghatározott feladatokra elvonni, azonban ebbe a járőr és egyéb feladatok nem tartoznak bele. Az alperes különleges jogrendre történő hivatkozását sem fogadta el, mivel az alperes nem jelölte meg, hogy milyen feladatot látott el, annak időtartama eseti jellegű nem lehet.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján túlnyomórészt helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése helytálló; azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[9] Az alperes fellebbezésében a tényállás tisztázottsága és a bizonyítékok értékelése tekintetében állított eljárásjogi jogszabálysértést, illetőleg az elsőfokú ítélet anyagi jogi megállapításainak felülbírálatát kérte.

[10] Az eljárásjogi kifogások között helytállóan sérelmezte, hogy megalapozatlan volt az elsőfokú bíróság tényállásának az a megállapítása, miszerint a ténylegesen dolgozó járőrök és járőrvezetők a peresített időszakban kimutatható alacsony létszám miatt a felmerülő járőri munkát nem tudták ellátni. A másodfokú bíróság egyetértett az alperessel abban, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkör vizsgálata legfeljebb annak az alperes által sem vitatott és ezen jogalap megállapításához nem elegendő ténynek a megállapítását tette lehetővé, hogy a szolgálati hely a perbeli időszakban rendszeresen több járőri és járőrvezetői státusz időszakosan nagyobb számban betöltetlen volt; mivel az ezt meghaladóan tett tényállás-megállapítás valóban olyan, az alperes működési körébe tartozó, munkaszervezéssel kapcsolatos kérdés, mely túlmutat a per tárgyán. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából az ezzel kapcsolatosan szereplő [75], [100] bekezdéseket mellőzte; mivel a felperes által ellátottként hivatkozott ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztások nem kerültek konkretizálásra és valamennyi felperesi többletfeladathoz hozzárendelésre, így a státuszok huzamos betöltetlenségéből nem következik okszerűen, további bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak fennállása. Figyelemmel ugyanakkor arra, hogy az elsőfokú bíróság a megbízási díj jogalapja körében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára is alapította döntését, amikor a huzamosabb időn át, nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, a működési körzetén kívül ellátott, a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó járőri és egyéb feladatokat hangsúlyozta, az a körülmény, hogy emellett a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkört kellő mélységben nem vizsgálta, és e körben téves következtetésre jutott, nem hatott ki az ügy érdemére.

[11] Az alperes a megállapított tényállás körében azt is vitatta, hogy a felperes rendszeresen járőri feladatokat, járőrszolgálatot végzett, azonban a per adatai és a tanúvallomás a felperes által végzett, szolgálati beosztásába nem tartozó feladatok ellátását alátámasztották; ezért e kifogása alaptalannak bizonyult. A másodfokú bíróság mindezekre figyelemmel megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Kp. 78. § (2) bekezdése körében olyan jogszabálysértést nem követett el, mely az ügy érdemére kihatott volna.

[12] A tényállás megállapítás és a bizonyítékok értékelése körébe nem tartozó minden más kifogásolt ítéleti megállapítás (pl. a körzeti megbízott működési körzetének értelmezése, a KMB csoport létrehozásának célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásába, és melyek haladják meg azt) az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartozott és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadt, amely jogértelmezést a Kúria már elvégezte. Nem volt vitatott, hogy a körzeti megbízott és a járőr két külön beosztást jelent. A Kúria a körzeti megbízott által a működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és a csoport működési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.). Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, vagyis csak járőrvezetői feladatot láthat el a szolgálat végrehajtására beosztott

járőrrel közösen, a körzeti megbízotti körzetén belül. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, ellentételezésre jogosult.

[13] Az alperes a megállapított tényállás körében nem vitatta a felperes feladatait tartalmazó kimutatást, azonban azzal érvelt, hogy a felperes átkísérést, kísérorri feladatot nem látott el, továbbá a rendszeresen ellátott járőri feladatok és járőrszolgálat elvégzéséért nem tarthat igényt megbízási díjra, mivel azok a szolgálati beosztásába tartoztak. A fellebbezésében ugyancsak nem vitatta, hogy a felperes csekély számban átkísérési feladatokat is végzett, e körben azok eseti jellegét hangsúlyozta. A KMB Szabályzat 60. és 63. pontjaira hivatkozástól függetlenül azonban a KMB Szabályzat 25. pont a) alpontja kifejezetten tilalmazza a körzeti megbízott igénybevételét átkísérési feladatokra. A felperes által ellátott feladatokkal kapcsolatosan az elsőfokú bíróság az alábbiak szerint helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a körzeti megbízotti működési körzetén és KMB csoport működési körzetén kívüli járőri, járőrszolgálati feladatok ellátása, az elvégzett átkísérések, kísérorri, előállítási feladatok a beosztásához képest olyan többletfeladat ellátást jelentettek, amely alapján a felperes megbízási díjra vált jogosulttá.

[14] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a felperes járőrfeladatokat a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő rendszerességgel látta el, amelyre nem adott alapot a KMB Szabályzat 24. pontja, valamint 21. b)-c) alpontjai, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoztak. A KMB Szabályzat 21. pont d) alpontja vonatkozásában az alperes semmivel nem támasztotta alá a fellebbezésében hivatkozott azon állítását, hogy a TIK küldésekre késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések miatt került sor, ezért azt a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta. A munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, ez a felperes esetében a körzeti megbízotti beosztás volt. A következetes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását; erre a Kúria egységesen és következetesen már több határozatában rámutatott (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[15] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a megbízási díjra nem ad alapot. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre azok egyszeri, eseti jellegű, a megbízási díj összegét el nem érő juttatás esetén sem alkalmasak. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla is irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.). Az ítéltábla hangsúlyozza, önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan különleges jogrend van kihirdetve, nem lehet kellő indoka annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként azzal össze nem függő feladatra igénybe vegyék.

[16] A felperest a perrel érintett időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokra, ezért a működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a különleges jogrend időszakában is megbízási díjra jogosította. Ezzel összefüggésben egyetértett az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének [97] bekezdésében kifejtettekkel abban is, hogy a COVID ellenőrzési feladatok ellátása nem felelt meg a KMB Szabályzat 57. pontjában foglaltaknak, az alperes ezen érvelése sem foghatott helyt. A másodfokú bíróság e tekintetben leszögezi, hogy a KMB Szabályzat ugyan szolgálati viszonyra vonatkozó szabály, de nem jogszabály, így annak fellebbezésben megjelölt pontjai megsértésére történt hivatkozás önmagában a fellebbezésre nem adhatott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdése].

[17] A Kúria korábbi döntéseiben (Kf.VII.39.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívák, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen végzett további tevékenység, az többletfeladatként értékelendő. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok besorolása jogilag rendezett; ugyanígy azt is, hogy a felperes által felsorolt, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak. Alapítván az alperes azzal, hogy a KMB csoport tagjaként a felperes körzeti megbízotti működési körzete a KMB csoport körzeti megbízottjainak összeadódott működési területére bővült, mert helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperesnek a munkaköri leírásban szereplő feladatait a saját működési körzetében kellett ellátnia, nem pedig a KMB csoport működési körzetében.

[18] A Kúria következetes gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.525/2021/3.).

[19] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján – megalapozták.

[20] Az alperes fellebbezésében ugyan hivatkozott a 33/2015. BMr. 10. § (2) bekezdésének sérelmére, azonban ezzel összefüggő indokolást a felperesi igény jogalapjának vitatásán túlmenően nem adott elő. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott

többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerzési meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerzési eredményre vezettek volna. Mindezek hiányában a jogsértés tényének (a fellebbezésben felhívott jogszabályi rendelkezésből beazonosíthatóan a megbízási díj aránytalan mértékének) alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette.

[21] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[22] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[23] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[24] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. november 7.

dr. Kecskés Zsófia s.k. dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k. dr. Szeles Balázs György s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró